

हतेषु सर्वसैन्येषु पाण्डुपुत्रैरणाजिरे इत्यारभ्य शोकसंविग्रमनसश्चिन्ताध्यानपराभवन्नित्यंतः शल्यपर्वशेषो गदापर्वोऽख्यस्तस्य तात्पर्यं सर्वनाशोपि जीवितं दुस्सजं पराभूतमपिशुं शूरानत्यजंतीति च ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

धृतराष्ट्र उवाच हतेषु सर्वसैन्येषु पाण्डुपुत्रैरणाजिरे ॥ मम सैन्यावशिष्टास्ते किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ कृतवर्मा रूपश्चैव द्रोणपुत्रश्च वीर्यवान् ॥ दुर्योधनश्च मंदा
त्माराजा किमकरोत्तदा ॥ २ ॥ संजय उवाच संप्राद्रवत्सु दारेषु क्षत्रियाणां महात्मनां ॥ विद्रुतेशिबिरेशून्ये भृशो द्विग्रास्त्रयोरथाः ॥ ३ ॥ निशम्य पाण्डुपुत्रा
णां तदा वै जयिनां स्वनं ॥ विद्रुतं शिबिरं दृष्ट्वा सायान्हेराजगृद्धिनः ॥ ४ ॥ स्थानं नारोचयंस्तत्र तस्ते हृदमभ्ययुः ॥ युधिष्ठिरोपि धर्मात्मा भ्रातृभिः सहितोरणे ॥ ५ ॥
हृष्टः पर्यचरद्राजन् दुर्योधनवधेऽप्यया ॥ मार्गमाणास्तु संक्रुद्धास्तव पुत्रं जयैषिणः ॥ ६ ॥ यत्नतो न्वेषमाणास्ते नैवापश्यन् जनाधिपं ॥ सहितीव्रेण वेगेन गदापा
णिरपाक्रमत् ॥ ७ ॥ तं हृदं प्राविशच्चापिविष्टभ्यापः स्वमायया ॥ यदा तु पाण्डवाः सर्वे सुपरिश्रान्ता वाहनाः ॥ ८ ॥ ततः स्वशिबिरं प्राप्य व्यतिष्ठन्त स्वसैनिकाः ॥ ततः क
पश्चद्रौणिश्च कृतवर्मा च सात्वतः ॥ ९ ॥ सन्निविष्टेषु पार्थेषु प्रयातास्तं हृदंशनैः ॥ ते तं हृदं समासाद्य यत्र शेते जनाधिपः ॥ १० ॥ अभ्यभाषन्त दुर्धर्षराजानं सुममं भ
सि ॥ राजन्नुत्तिष्ठ युद्धस्वसहास्माभिर्युधिष्ठिरं ॥ ११ ॥ जित्वा वा पृथिवीं भुङ्क्वहतो वा स्वर्गमाप्नुहि ॥ तेषामपि बलं सर्वं हतं दुर्योधनत्वया ॥ १२ ॥ प्रतिविद्धाश्च भूयि
ष्ठ्येशिष्टास्तत्र सैनिकाः ॥ न ते वेगं विषहितुं शक्तास्तव विशांपते ॥ १३ ॥ अस्माभिरपि गुप्तस्य तस्मादुत्तिष्ठ भारत ॥ दुर्योधन उवाच दिष्ट्या पश्यामि वो मुक्ता
नीदृशात्पुरुषक्षयात् ॥ १४ ॥ पाण्डुकौरवसंमर्दा जीवमानान्न रर्षभान् ॥ विजेष्यामो वयं सर्वे विश्रान्ता विगतक्लमाः ॥ १५ ॥ भवंतश्च परिश्रान्ता वयं च भृशवि
क्षताः ॥ उदीर्णं च बलं तेषां तेन युद्धं नरोचये ॥ १६ ॥ न त्वेतद्द्रुतं वीराय द्योमहदिदं मनः ॥ अस्मासु च पराशक्तिर्न तु कालः पराक्रमे ॥ १७ ॥ विश्रम्यैकां निशाम
द्य भवद्भिः सहितोरणे ॥ प्रतियोत्स्याम्य हं शत्रून् श्वोनमेस्यत्र संशयः ॥ १८ ॥ संजय उवाच एवमुक्तो ब्रवीद्दौणीराजानं युद्धदुर्मदं ॥ उत्तिष्ठ राजन् भद्रं ते विजे
ष्यामो वयं परान् ॥ १९ ॥ इष्टापूर्तेन दानेन सत्येन च जयेन च ॥ शपेराजन् यथा त्वद्यनिह निष्यामि सोमकान् ॥ २० ॥ मास्म यज्ञकृतां प्रीतिमाप्नुयांस ज्ञानोचितां ॥
यदीमां रजनीं व्युष्टान् हि हन्मि परानुरणे ॥ २१ ॥ नाहत्वा सर्वपांचालान् विमोक्ष्ये कवचं विभो ॥ इति सत्यं ब्रवीम्येतत्तन्मेशृणु जनाधिप ॥ २२ ॥ तेषु संभाषमाणेषु व्या
धास्तं देशमाययुः ॥ मांसभारपरिश्रान्ताः पानीयार्थं यदृच्छया ॥ २३ ॥ ते हि नित्यं महाराज भीमसेनस्य लुब्धकाः ॥ मांसभारानुपाजद्बुभक्ष्या परमया विभो ॥ २४ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यज्ञकृतांप्रीतियज्ञादिजस्य पुण्यस्य फलं ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥